VÍVÁS VB UTÁN PÁRBAJTŐR

Biztató és intő jelek

TÖBB HÚZÓEMBERE LETT női csapatunknak, a férfiak viszont rossz úton járnak, ha el akarnak jutni Rióba

ARDAY ATTILA
jelenti Kazanyból

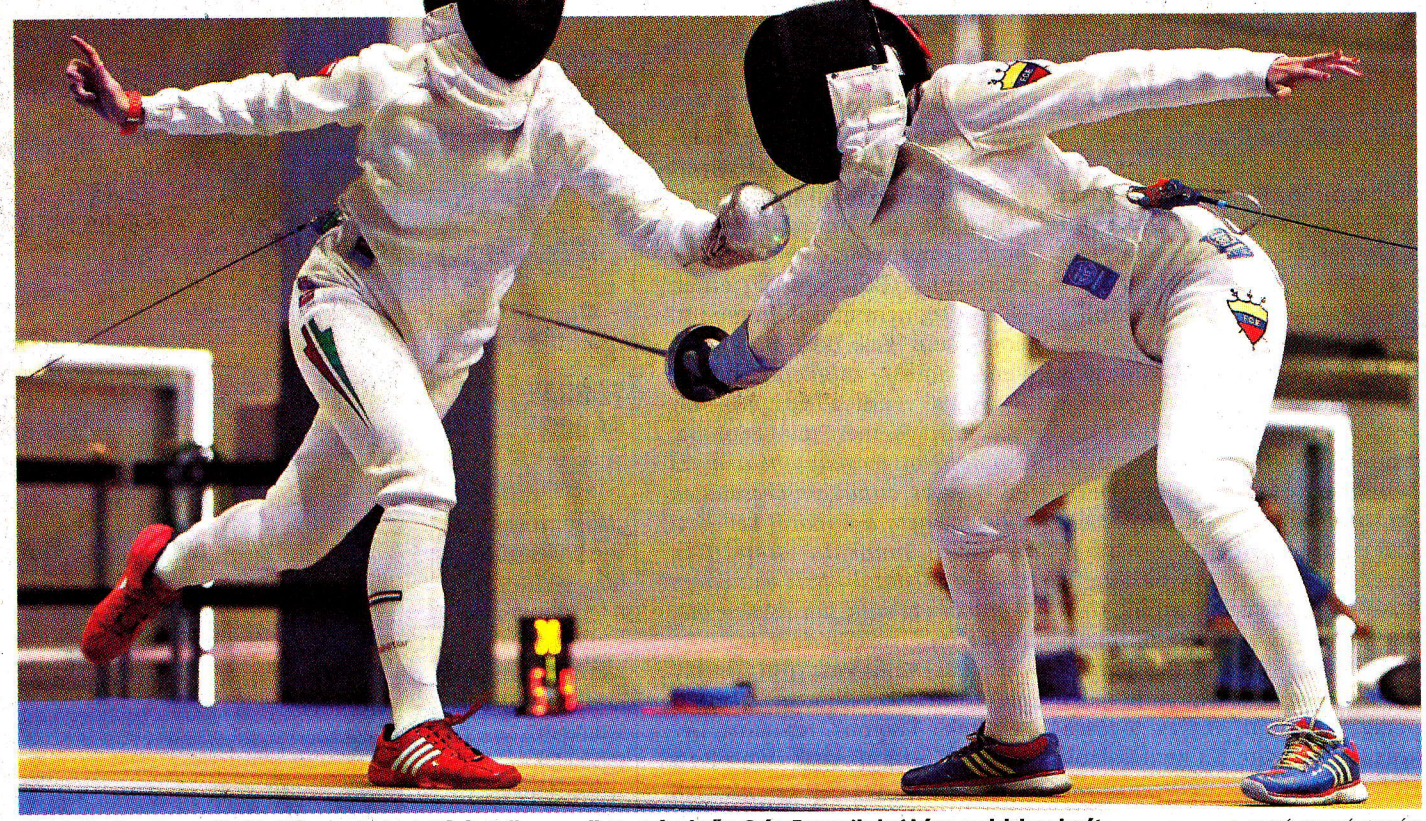

Két húzóembere is van női párbajtőrcsapatunknak, Révész Julianna mellett egyértelműen Szász Emese (balra) húzza a mieink szekerét FOTÓ: MIRKÓ ISTVÁN

Vívóink egy bronzéremmel tértek haza a kazanyi világbajnokságról. Ez minden idők egyik leggyengébb szereplése, ráadásul nem riói olimpiai számban szereztünk érmet – a férfi kardvívók csapatversenye 2016-ban hiányzik majd a programból.

A három szakág helyzetének elemzését a párbajtőrözőkkel kezdjük, ők Rióban mindkét nemben mindkét versenyszámmal képviseltetik magukat. A női csapat negyedik helye biztató, az együttes egyértelműen fejlődik, hiszen kilenc éve nem szerepelt ilyen jól a vb-n. A nagy generáció, Nagy Tímea, Mincza-Nébald Ildikó, Hormay Adrien visszavonulása óta most érezni először, hogy ketten is húzzák a szekeret: Szász Emese és Révész Julianna. A harmadik-negyedik embernek viszont nyilván többet kell hozzátennie a közöshöz, és akkor meglehet az olimpiai kvóta. Amihez Szász Emese jobb mentális felkészítésére is szükség lesz az utolsó asszókhoz, bár Kovács Iván vezetőedző úgy látja, nem szabad minden esetben őt erőltetni a befejező ember posztján. Az viszont mindenképpen pozitívum, hogy a párbajtőrcsapatban – a férfi kardhoz hasonlóan – igazi tétnél is megkapta mind a négy versenyző a bizalmat, a lehetőséget.

Ugyanez a férfiakra is igaz, akik Oroszországba címvédőként érkeztek, de az Európa-bajnoki hetedik hely után a világbajnoki nyolcadik hellyel kaptak nyomatékosabb figyelmeztetést. Nyolc év után először fordult elő, hogy nem nyert érmet a csapat a vb-n. Boczkó Gábor vállsérülése és Imre Géza részleges visszavonulása nehezítette a helyzetet, ám a vb-n úgy tűnt, az ellenfelek tudatosabban készültek fel ránk, mint fordítva. A rivalizálás egyre nagyobb, Dél-Korea is mind erősebb. A kazanyi szereplés meghozta az áttörést a távol-keleti-eknél, egyéniben is, csapatban is ott voltak a finálában. A franciák visszaszerezték hegemóniájukat, a férfiaknál mindkét arany az övék lett.

Megjelent az igazi ellenfelek között Dánia, meglepő múlttal. Tóth Ferenc, a korábbi zalaegerszegi edző vezetésével tőrözőkből képeztek párbajtőrvívókat. A csapaton meglátszik az edző elkötelezettsége, a rengeteg videózás, elemzés, jegyzetelés. Kína és az egyéni olimpiai bajnok Rubén Limardót felvonultató Venezuela legyőzésével a nyolc közé került a dán négyes, végül a magyarokat legyőzve lett hetedik.

„Nem arról van szó, hogy én jó edző vagyok, de rendszerben dolgozunk – mondta Tóth Ferenc. – *Korábban tőrben kevés volt a sikerélményünk, nem volt olyan zsűri, amelyik mellénk állt volna. Azt mondtam a fiúknak, elkezdjük a párbajtőrt, nekem otthon is volt párbajtőrvívó tanítványom. Eddig nem volt szerencsénk, az Eb-n két tussal kaptunk ki Svájctól, de most Kína legyőzése nagy lökést adott a fiúknak."*

A vb-n öröm vált látni, hogy a legnagyobb tétnél sem veszett még ki a tisztesség. A férfi párbajtőr egyéni döntőjében a francia Ulrich Robeiri 10:8-ra vezetett Pak Kjung Du ellen, az utolsó fél percben jártak, egy tus eldöntötte volna a finálét Robeiri javára. A zsűri meg is adta neki, ám ő jelezte, a földet találta el. Pak Kjung Du egyenlített, ám a győztes találatot végül Robeiri vitte be.

Egyéni küzdelmek

Az egyéni versenyeken fegyvernemenként legfeljebb egy-egy versenyzőnknek volt esélye a dobogóig eljutni, de nem sikerült nekik. Párbajtőrben Rédli András, illetve Szász Emese egy-egy tussal esett ki a nyolcad-, illetve negyeddöntőben. Kardvívóink közül ugyanígy egy tus választotta el Márton Annát a nyolc közé jutástól, míg Szilágyi Áronnak a negyeddöntőben már nem volt esélye a dél-koreai Ku Pon Kil ellen.

Rajtuk kívül nem került magyar a tizenhat közé Kazanyban.

ÉREMTÁBLÁZAT

Olaszország	3	1	4
Oroszország	3	1	4
Franciaország	3	1	3
Egyesült Államok	1	1	–
Németország	1	1	–
Ukrajna	1	–	2
Dél-Korea	–	4	–
Kína	–	2	–
Észtország	–	1	1
Magyarország	–	–	1
Románia	–	–	1
Svájc	–	–	1
Tunézia	–	–	1

HIRDETÉS